

35

796.316

31 11 11

1-3

การร่างแบบทดลอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา

ห้องสมุดนิสิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญาโท

ของ

บรรจบ ภิรมย์คำ

5-4 พ.ค. 2535

เล่มต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานนิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

พุทธทศวรรษ 2525

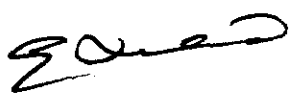
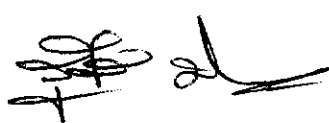
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

178064

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

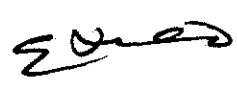
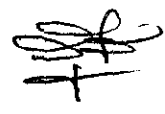
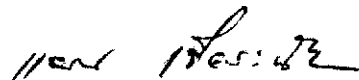
คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

กรรมการ

ประธาน

กรรมการ

กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ อุดม พิงพา
ประธานควบคุมการวิจัย และ อาจารย์สุจินต์ ปรีชาमारถ กรรมการ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และ
แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นอกจากนี้ ขอขอบคุณอาจารย์และนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พณิชยการ ที่ให้ความร่วมมือและ
อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ
ที่ได้ให้ความกรุณาและช่วยเหลือในการทำวิจัยตลอดมา

ขอขอบคุณคณะครูโรงเรียนวัดเกษมสุริยัณเภาจ ที่ได้ให้กำลังใจและความช่วยเหลือใน
การทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ไว้ ณ ที่นี้

บรรจบ ภิรมย์คำ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้	5
	ความสำคัญของการศึกษาครั้งนี้	5
	ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้	5
	ข้อตกลงเบื้องต้น	6
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้	15
3	วิธีดำเนินการ	16
	กลุ่มตัวอย่าง	16
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	17
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	18
	การวิเคราะห์ข้อมูล	19
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	20
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	23
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	23
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	23
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	24

5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	31
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	31
	กลุ่มตัวอย่าง	31
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	31
	การวิเคราะห์ข้อมูล	32
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	32
	อภิปรายผล	33
	ข้อเสนอแนะ	35
		
	บรรณานุกรม	36
	ภาคผนวก	40

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนวิชาบาสเกตบอล	2
2	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	17
3	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัย กับแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของ อำนวย บุญยาสักขณ์	24
4	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัย ครั้งที่หนึ่ง กับแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัยครั้งที่สอง	25
5	แสดงการ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบของ : ผู้มีทักษะกับผู้ไม่มีทักษะ ตามแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัย	26
6	แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิตและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบทักษะกีฬา บาสเกตบอลตามแบบของผู้วิจัย ของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา	27
7	แสดงเวลาสูงสุด เวลาต่ำสุด และเวลาเฉลี่ยของการทดสอบทักษะกีฬา บาสเกตบอลตามแบบของผู้วิจัย ของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา	28
8	แสดงตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ของการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลตามแบบของ ผู้วิจัย ของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา	29
9	แสดง เกณฑ์เวลาในการ เปรียบเทียบระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนิสิตหญิง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา	30
10	แสดงคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของกลุ่มผู้มีทักษะและผู้ไม่มีทักษะ ตามแบบทดสอบของผู้วิจัยครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง	50

11	แสดงคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของกลุ่มผู้พิการ ตามแบบทดสอบ ของ อำนาจ บุญยาสักขี	51
12	แสดงคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของกลุ่มผู้ไม่มีทักษะ ตามแบบทดสอบ ของ อำนาจ บุญยาสักขี	52

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

บาสเกตบอลเป็นกีฬาประจำชาติของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งถูกประดิษฐ์ขึ้นเมื่อปี 1891 ณ วิทยาลัยสปริงฟิลด์ (Springfield College) มลรัฐแมสซาชูเซตส์ สหรัฐอเมริกา โดย ดร.เจมส์ เอ. ไนสมิท (Dr. James A. Naismith) ขณะที่เป็นนักเรียนอยู่ที่โรงเรียนสัมาคม วาย เอ็ม ซี เอ (The International Y.M.C.A. Training School of Springfield, Massachusetts, U.S.A.) ซึ่งได้เปลี่ยนเป็น Springfield College ในปี 1953 ทั้งนี้ เพราะได้รับมอบหมายจาก ดร.ลูเธอร์ กุลลิค (Dr. Luther Gulick) ให้เป็นผู้คิดค้นการเล่น กีฬาในร่ม สำหรับใช้เล่นในฤดูหนาว โดยดัดแปลงจากการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ แล้วนำมา ทดลองเล่น และปรับปรุงจนเป็นกีฬาบาสเกตบอล (กระทรวงศึกษาธิการ กรมพลศึกษา 2515 : 1) ซึ่งต่อกีฬาบาสเกตบอลได้แพร่หลายไปทั่วทุกสัมาคม วาย เอ็ม ซี เอ ในประเทศสหรัฐอเมริกา ปี 1894 แพร่ไปสู่ประเทศจีนและอินเดีย ปี 1895 ไปสู่ประเทศฝรั่งเศส ปี 1900 ไปสู่ประเทศ ญี่ปุ่น (อานวย คเชนทร์เดชา 2520 : 126) ปี 1932 ได้มีการก่อตั้งสหพันธ์สัมาคม บาสเกตบอลระหว่างชาติ (Federation International de Basketball Amateur) ขึ้น (Bunn. 1961 : 5) และบาสเกตบอลได้เป็นกีฬาประเภทหนึ่งของกีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 11 ณ กรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมัน เมื่อปี 1936 (กระทรวงศึกษาธิการ กรมพลศึกษา 2515 : 1)

บาสเกตบอลเข้ามาสู่ประเทศไทยสมัยใดปีใดนั้นไม่มีหลักฐานที่ละเอียดแน่ชัด เฉพาะจังหวัด พระนครและธนบุรี (ชื่อเดิม) ได้จัดการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอลระหว่างนักเรียนชายเป็นประจำ ตลอด พ.ศ. 2477 ซึ่งขณะนั้น นาวาเอกหลวงศุภชลาศัย ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมพลศึกษา (ปรีดา รอดโพธิ์ทอง 2516 : 5 - 6) และเปิดการแข่งขันระหว่างประชาชนเมื่อ พ.ศ. 2491 ระหว่างมหาวิทยาลัยเมื่อ พ.ศ. 2492 ระหว่างนักเรียนหญิงเมื่อ พ.ศ. 2495 และได้มีการจัดตั้ง

สมาคมบาสเกตบอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2496 (พิศวง เพียรคล้าย 2516 : 1) / สมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทยได้จัดการแข่งขันบาสเกตบอลชิงชนะเลิศถ้วยพระราชทาน ก. และ ข. ทั้งชายและหญิงตั้งแต่ พ.ศ. 2497 เป็นต้นมา และชิงชนะเลิศเยาวชนประเทศไทยเมื่อ พ.ศ. 2500 (อำนาจ บุญยาสักขณ์ 2522 : 7 - 8)

ปัจจุบันกีฬาบาสเกตบอลได้ถูกนำมาบรรจุอยู่ในหลักสูตรพลศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะสถาบันที่ผลิตบุคลากรวิชาชีพทางพลศึกษาทุกสถาบัน ดังที่ได้สรุปไว้ในตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนวิชาบาสเกตบอล

สถาบันอุดมศึกษา	วิชาบาสเกตบอล	
	วิชาบังคับ (1 หน่วยกิต)	วิชาเลือก (1 หน่วยกิต)
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ วิชาเอกพลศึกษา (หลักสูตร 4 ปี)	วิชาเทคนิคและทักษะ บาสเกตบอล 1	วิชาเทคนิคและทักษะ บาสเกตบอล 2
2. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะพลศึกษา วิชาเอกพลศึกษา (หลักสูตร 4 ปี)		วิชาบาสเกตบอล 1 วิชาบาสเกตบอล 2 วิชาการฝึกและการตัดสิน บาสเกตบอล
3. มหาวิทยาลัยรามคำแหง คณะศึกษาศาสตร์ วิชาเอกพลานามัย (หลักสูตร 4 ปี)		วิชาบาสเกตบอล 1 วิชาบาสเกตบอล 2
4. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะศึกษาศาสตร์ วิชาเอกพลศึกษา (หลักสูตร 4 ปี)		วิชาเทคนิคและทักษะ บาสเกตบอล 1 วิชาเทคนิคและทักษะ บาสเกตบอล 2

ตาราง 1 (ต่อ)

สถาบันอุดมศึกษา	วิชาบาสเกตบอล	
	วิชาบังคับ (1 หน่วยกิต)	วิชาเลือก (1 หน่วยกิต)
5. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะศึกษาศาสตร์ วิชาเอกพลศึกษา (หลักสูตร 4 ปี)		วิชาบาสเกตบอล วิชาผู้ฝึกและผู้ตัดสิน บาสเกตบอล
6. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ วิชาเอกพลศึกษา (หลักสูตร 4 ปี)	วิชาทักษะและวิธีสอน บาสเกตบอล	วิชาการเป็นผู้ฝึกและ เจ้าหน้าที่บาสเกตบอล
7. มหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะศึกษาศาสตร์ วิชาเอกพลศึกษา (หลักสูตร 2 ปี)		วิชาทักษะและวิธีสอน บาสเกตบอล
8. วิทยาลัยพลศึกษา วิชาเอกพลศึกษา (หลักสูตร 2 ปี)	วิชาบาสเกตบอล 1 วิชาบาสเกตบอล 2	
9. วิทยาลัยครู วิชาเอกพลศึกษา (หลักสูตร 2 ปี)	วิชาบาสเกตบอล 1 วิชาบาสเกตบอล 2	

จากหลักสูตรที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่า วิชาบาสเกตบอลเป็นกีฬาที่ส่งเสริมการเรียนการสอน
อยู่ในระดับอุดมศึกษาอย่างกว้างขวาง แต่การวัดผลซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าหลังจากที่ได้มีการเรียน
การสอนแล้ว ผลที่ได้รับเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้แต่แรกหรือไม่ และเกิดความสัมพันธ์ใน
การเรียนมากนักน้อยเพียงใด (วิเชียร เกตุสิงห์ 2516 : 1) ยังไม่มีสิ่งที่จะกำหนดให้เป็น
มาตรฐานเดียวกัน แบบทดสอบจึงนับว่ามีความสำคัญมาก หลังจากที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายเอาไว้แล้ว
ก็ต้องวางหลักเกณฑ์และข้อควรพิจารณาในการเลือกแบบทดสอบ จะต้องตระหนักอย่างแน่นอนว่า การที่

จะได้แบบทดสอบแต่ละอย่างที่เป็นประโยชน์มากที่สุดนั้น ควรจะประเมินค่าแบบทดสอบเท่าที่จะหาได้ ตามเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ หรืออาจจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ผลการทดสอบสามารถจะตอบปัญหาตาม จุดมุ่งหมายที่วางไว้อย่างถูกต้องเพียงใด (เจรวัย แก่นวงษ์คำ และ อุดม พินพา 2516 : 1) /

ซึ่ง คลาร์ก (Clarke, 1950 : 29) ได้กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบที่ดีนั้นต้องประกอบด้วย

1. แบบทดสอบจะต้องมีคุณสมบัติวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัดได้ (Validity)
2. แบบทดสอบจะต้องมีความเชื่อมั่นและความแน่นอน (Reliability and Objectivity)
3. คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบต้องสามารถนำไปแปลความหมายให้สัมพันธ์กับเกณฑ์มาตรฐาน (Norms) ได้
4. แบบทดสอบต้องสิ้นเปลืองน้อยและประหยัดเวลาในการทดสอบ (Cost of Instruments, Economy of Time)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยได้คิดสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล ระดับอุดมศึกษาขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรของการเรียนการสอนวิชาบาสเกตบอลในระดับ อุดมศึกษา/เพราะตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่ใช้ สำหรับคนไทยยังมีอยู่น้อยมาก แบบทดสอบที่ใช้อยู่ส่วนใหญ่ก็เป็นแบบทดสอบของต่างประเทศ ซึ่งมีมา นานแล้วและแบบทดสอบแต่ละแบบนั้นก็ประกอบด้วยรายการทดสอบหลายรายการ โดยผู้สร้างแบบทดสอบ มีความมุ่งหวังที่จะให้แบบทดสอบนั้นครอบคลุมทักษะกีฬาบาสเกตบอล จึงทำให้สิ้นเปลืองเวลาในการ ทดสอบมาก โดยเฉพาะในการประเมินผลการเรียนการสอนของสถาบันที่มีนิสิตเป็นจำนวนมาก

ดังนั้น เพื่อเป็นการประหยัดเวลาในการทดสอบ ผู้วิจัยจึงได้ลดรายการของแบบทดสอบลง แต่แบบทดสอบ ที่สร้างขึ้นใหม่นั้นยังสามารถครอบคลุมทักษะพื้นฐานของกีฬาบาสเกตบอล และเหตุผลอีกประการหนึ่ง ที่สร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลระดับอุดมศึกษานี้ขึ้นมาก็เนื่องจากในบางสถาบัน แบบทดสอบ ทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่ใช้ทดสอบมักจะสร้างขึ้นโดยอาจารย์ผู้สอนเอง ซึ่งแบบทดสอบที่สร้างขึ้นนั้น จะมีความเที่ยงตรง (Validity) ความเชื่อมั่น (Reliability) และมีความจำแนก (Discrimination) มากน้อยเพียงใดก็ยังไม่ได้มีการทดสอบ ซึ่งจะเป็นผลเสียต่อการให้ความ บัณฑิตแก่ผู้เรียนติดตามมา

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบสำหรับใช้ทดสอบทักษะที่จำเป็นแก่ตบอลของนิสิตระดับอุดมศึกษา
2. เพื่อหาเกณฑ์ปกติ (Norms) ของทักษะตบอลของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา โดยใช้แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือทดสอบ

ความสำคัญของศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้มีแบบทดสอบทักษะที่จำเป็นแก่ตบอลสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา
2. เพื่อนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินผลการเรียนการสอนวิชาตบอลในระดับอุดมศึกษา
3. ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจที่จะศึกษาค้นคว้าในเรื่องตบอลต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนิสิตหญิงซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2524 จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา แห่งละ 24 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 96 คน โดยแบ่งเป็นผู้มีทักษะ 48 คน และผู้ไม่มีทักษะ 48 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้หาเกณฑ์ปกติของทักษะตบอล เป็นนิสิตหญิง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา จำนวน 85 คน
3. แบบทดสอบทักษะที่จำเป็นแก่ตบอลสำหรับนิสิตหญิงระดับอุดมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยรายการทดสอบ 1 รายการ คือ
การยิงประตูใต้แป้นล้นข้างแบบซับซ้อน 10 ครั้ง (Ten-Multiple Alternate Lay-up Shots) ซึ่งนิสิตจะเฝ้าตอบอยู่ในภาคผนวก ก.

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลกระทำในช่วงเวลา 14.00 น. ถึง 17.00 น. จากวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ ของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2524 ตั้งแต่วันที่ 25 ธันวาคม 2524 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2525 เป็นเวลา 5 สัปดาห์
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย จัดหาโดยผู้วิจัย ใช้สนามบาสเกตบอลของสถานศึกษา ที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่
3. ไม่ควบคุมตัวแปรในเรื่องอาหาร การพักผ่อน การออกกำลังกาย และการเข้าร่วม กิจกรรมทางพลศึกษาในระยะก่อนหรือระหว่างการทดสอบ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะบาสเกตบอล หมายถึง ความสามารถของร่างกายในการเล่นบาสเกตบอล อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถปรับการเคลื่อนไหวของทักษะนั้นให้เข้ากับสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างดี เช่น ทักษะการส่งลูกบาสเกตบอล การรับลูกบาสเกตบอล การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล การยิงประตู เป็นต้น
2. นิสิต หมายถึง นิสิตหญิงที่กำลังศึกษาสาขาพลศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา คือ วิทยาลัยการศึกษามหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรินครินทร์วิโรฒ พลศึกษา
3. ผู้มีทักษะ หมายถึง นิสิตดังกล่าวที่เป็นตัวแทนของสถาบันเข้าร่วมการแข่งขัน บาสเกตบอลของกีฬามหาวิทยาลัย ประจำปี 2524
4. ผู้ไม่มีทักษะ หมายถึง นิสิตดังกล่าวซึ่งได้ผ่านการเรียนวิชาบาสเกตบอลมาแล้ว 1 วิชา และไม่อยู่ในเกณฑ์ผู้มีทักษะ
5. การยิงประตูใต้แป้นล้อย่างแบบซับซ้อน หมายถึง การทดสอบที่ประกอบด้วยทักษะ การส่งลูกบาสเกตบอล การหยุด การรับลูกบาสเกตบอล การหมุนตัว การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล การยิงประตู และการกระโดดรับลูกบาสเกตบอลตามจุดที่กำหนดให้ โดยให้ลูกบาสเกตบอลลง ห่วงประตู 10 ครั้ง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ทั้งภายในประเทศ และของต่างประเทศ พอสรุปได้ดังนี้

ประเสริฐ ส้าราญผล (ประเสริฐ ส้าราญผล 2519 : 27 - 31) ได้ศึกษาค้นคว้า เรื่อง "การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" แบบทดสอบประกอบด้วยรายการทดสอบ 4 รายการ คือ การส่งลูกบอลกระทบผนัง การเลี้ยงลูกบอล อิงประตู การหมุนตัวอิงประตู และการอิงประตูระยะไกล ซึ่งทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็น นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน โดยแบ่งเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มผู้มีทักษะ 50 คน และกลุ่มผู้ไม่มีทักษะ 50 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. การทดสอบเข้ากลุ่มผู้มีทักษะและผู้ไม่มีทักษะ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.797 และ 0.744 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแบบทดสอบของ ประเสริฐ ส้าราญผล กับของ ทิมพา ของกลุ่มผู้มีทักษะและผู้ไม่มีทักษะครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.604, 0.584, 0.584 และ 0.458 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จึงเห็นว่าแบบทดสอบที่ ประเสริฐ ส้าราญผล สร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรง และมีความเชื่อมั่น ที่จะวัดทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

อำนาจ บุญยาสักขณ์ (อำนาจ บุญยาสักขณ์ 2522 : 48 - 55) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "ความสัมพันธ์ของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลของ บัณฑิต ทิมพา และ ประเสริฐ ส้าราญผล กับของผู้วิจัย" แบบทดสอบประกอบด้วยรายการทดสอบ 4 รายการ คือ การอิงประตูใต้แป้นล้นข้าง การส่งลูกบาสเกตบอลกระทบผนัง การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล อิงประตู การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลและการส่งลูกบาสเกตบอล ซึ่งทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

ที่เป็นนิสิตชายมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา จำนวน 100 คน โดยแบ่งเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มผู้มีทักษะ 50 คน และกลุ่มผู้ไม่มีทักษะ 50 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. การทดสอบซ้ำของกลุ่มผู้มีทักษะและผู้ไม่มีทักษะ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.857 และ 0.864 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแบบทดสอบของ อำนวย บุญยาสักขณ์ กับของ บัณน์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.902 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแบบทดสอบของ บัณน์ ทิมพา และ ประเสริฐ สวารัญผล กับของ อำนวย บุญยาสักขณ์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.902, 0.888 และ 0.721 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จึงเห็นได้ว่า แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลของ อำนวย บุญยาสักขณ์ ที่นำแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลของบันน์มาปรับปรุงใหม่นั้น มีความเที่ยงตรง มีความเชื่อมั่น และมีอำนาจจำแนกเหมาะสมที่จะนำไปใช้วัดทักษะบาสเกตบอลของนิสิตระดับอุดมศึกษา

② / น็อกซ์ (Knox. 1938 : 1) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "การพยากรณ์ความสามารถในการเล่นบาสเกตบอลของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายระดับสอง จำนวน 8 โรงเรียน" (Prediction of Basketball Ability in Eight Class B High Schools) โดยใช้แบบทดสอบบาสเกตบอล 5 รายการ คือ การยิงประตูโทษ การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเร็ว การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตู การส่งลูกบาสเกตบอลเร็ว และการหยอดเหรียญพื้นไม้ได้ถ้วย ซึ่งทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชาย จำนวน 260 คน จุดมุ่งหมายก็เพื่อจะศึกษาดูว่านักเรียนที่ต่อมากลายเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลจะทำคะแนนการทดสอบได้ดีกว่านักเรียนที่ต่อมาไม่ได้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลหรือไม่ ผลการศึกษาพบว่าคะแนนรวมของแบบทดสอบเป็นสิ่งชี้แสดงให้เห็นอย่างดีถึงความสามารถทางบาสเกตบอลและยังเป็นเครื่องหมายเกี่ยวกับความสามารถทางกีฬาบาสเกตบอลได้ดีกว่าการใช้คะแนนการทดสอบเพียงอย่างเดียว และ น็อกซ์ยังสรุปให้เห็นผลสนับสนุนข้อสมมติฐานว่า ความสำเร็จในการเล่นบาสเกตบอลขึ้นอยู่กับความสามารถในการปฏิบัติทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการเล่นเกมส์ได้เป็นอย่างดี

เบอร์ (Burr. 1940 : 13 - 24) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "การพัฒนาแบบทดสอบ เพื่อจำแนกความสามารถในการเล่นบาสเกตบอล" (The Development of a Classification Test of Basketball Ability) ซึ่งทำการทดสอบเกี่ยวกับทักษะเบื้องต้นของบาสเกตบอล เช่น การยิงประตู การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล การเริ่มออก การหยุด การวิ่ง การหมุนตัว การส่งและรับลูกบาสเกตบอล แบบทดสอบประกอบด้วยรายการทดสอบทักษะ 16 รายการ คือ

1. การส่งและรับลูกบาสเกตบอล (Pass and Receive)
2. เป้านิ่ง (Stationary Target)
3. การยิงลูกโทษเหนือศีรษะ (Overhead Foul Shots)
4. การยิงลูกโทษแบบผลัก (Push Shot Fouls)
5. การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลอ้อมสิ่งกีดขวาง (Dribble Around Object)
6. การหมุนตัวและการยิงประตู (Pivot and Shots)
7. การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตู (Dribble-in Shoot)
8. การยิงประตูเร็วใต้ห่วงประตู (Underbasket Speed Shots)
9. การยิงประตูมือเดียว (One Hand Shots)
10. การยิงประตูระยะไกล (Long Shots)
11. การเอื้อมแตะให้สูง (Reach Height)
12. การกระโดดและเอื้อมแตะให้สูง (Jump Plus Reach Height)
13. การกระโดดจริง (Actual Jump)
14. การเริ่มออกและการหยุด (Start and Stop)
15. การยิงประตูและการตามเพื่อครอบครองลูกบาสเกตบอล (Shoot and Recover)
16. เป้าเคลื่อนที่ (Moving Target)

ซึ่งทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาของวิทยาลัยสปริงฟีลด์ จำนวน 120 คน โดยแบ่งเป็นสองกลุ่ม คือ นักกีฬาบาสเกตบอลที่เป็นตัวแทนของวิทยาลัย 60 คน และนักกีฬา

บาสเกตบอลที่ไม่ได้เป็นตัวแทนของวิทยาลัย 60 คน ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบชุดนี้มีความเที่ยงตรงสูงมาก คือ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.892

๑๗) ค็อกซ์ (Cox. 1949 : 8 - 11) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลกับความคิดเห็นของผู้ฝึกในการเลือกผู้เล่นบาสเกตบอลระดับมหาวิทยาลัย" (A Study of the Comparison of Basketball Skill Tests with the Coach's Judgment of Varsity Basketball Candidates) โดยใช้แบบทดสอบบาสเกตบอล 6 รายการ คือ การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเร็ว การส่งลูกบาสเกตบอลเร็ว การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลอิงประตู การหยอดเหรียญพื้นไม้ลื่นง่าย การเปลี่ยนมืออิงประตู และการหยุดและหมุน ซึ่งทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่สมัครเป็นตัวแทนบาสเกตบอลของวิทยาลัยสปริงฟิลด์ในฤดูการแข่งขันกีฬาระหว่าง ค.ศ., 1946 - 1947 จำนวน 73 คน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ผู้สมัครมีความสูงเกิน 6 ฟุต กลุ่มที่ผู้สมัครมีความสูงตั้งแต่ 5 ฟุต 10 นิ้ว ถึง 6 ฟุต และกลุ่มที่ผู้สมัครมีความสูงต่ำกว่า 5 ฟุต 10 นิ้ว การทดสอบดังกล่าวนี้ ค็อกซ์ได้รับความร่วมมือจากบันน์ (Bunn) ซึ่งเป็นผู้ฝึกนักกีฬาที่เป็นตัวแทนของวิทยาลัย โดยบันน์เป็นผู้วางอัตราประเมินค่า (Rating Scale) ของความสามารถในการเล่นบาสเกตบอลทั้งสามกลุ่ม และเมื่อนำผลการทดสอบทักษะมาหาความสัมพันธ์กับอัตราการประเมินค่า ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผลของการทดสอบทักษะ และอัตราการประเมินค่าที่ได้มาจากการตัดสินความคิดเห็นของผู้ฝึกมีค่าไม่สูงพอที่จะใช้ทดแทนกันได้ แต่อย่างไรก็ตาม แบบทดสอบทักษะ อาจใช้แทนอัตราการประเมินค่าของผู้ฝึกได้ และเขายังสรุปอีกว่า การทดสอบทักษะอาจถือว่าเป็นการวัดผลที่มีความเที่ยงตรงพอที่จะคัดเลือกนักกีฬามหาวิทยาลัยจากกลุ่มที่มีนักกีฬามาก

๑๘) เฟอริกโก (Ferrigno. 1955 : 7 - 17) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "การศึกษาแบบทดสอบบาสเกตบอล โดยนำไปทดลองใช้กับโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้คัดเลือกไว้เพื่อการวิจัย" (A Study of Basketball Tests Conducted in Selected High Schools) โดยใช้แบบทดสอบ ซึ่ง บันน์ (Bunn) ได้ปรับปรุงมาจาก น็อกซ์ (Knox) ทำการทดสอบความสามารถทางบาสเกตบอลของนักกีฬาที่โรงเรียนริเวอร์ โรงเรียนนุคเคลลี และโรงเรียนฮาร์ทฟอร์ด แบบทดสอบประกอบด้วย

1. การยิงประตูได้แป้นล่สับข้าง (Alternate Lay-up Shot)
2. การล่ิงลูกบาส์เกตบอลกระทบผนัง (Wall Bounce)
3. การหยอดเหรียญเห็นผีล่สับถ้วย (Penny-Cup)
4. การล่ียงลูกบาส์เกตบอลล่สับผ่านล่ิงกีดขวาง (Dribble Maze)
5. การหยุดและการหมุนตัว (Stop and Pivot)
6. การล่ียงลูกบาส์เกตบอลยิงประตู (Dribble Shot)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของครูผู้ฝึกและผลการทดสอบไม่ล่ิงพหุ
2. การหยอดเหรียญเห็นผีล่สับถ้วย และการยิงประตูได้แป้นล่สับข้าง เป็นการทดสอบที่สามารถวัดความสามารถทางบาส์เกตบอลได้ดีเท่ากับการทดสอบทั้งหมด
3. การยิงประตูได้แป้นล่สับข้างอาจใช้ทดแทนทั้งหมดได้โดยไม่ว่าให้ล่สับถ้วยของผู้ทดสอบเปลี่ยนแปลงมากนัก

อย่างไรก็ดี เขาได้เสนอแนะว่า การค้นคว้าในโอกาสต่อไป ควรจะได้เปรียบเทียบการหยอดเหรียญเห็นผีล่สับถ้วยและการยิงประตูได้แป้นล่สับข้าง กับ การทดสอบทั้งหมดว่าเป็นการทดสอบความสามารถทางบาส์เกตบอลได้เท่าเทียมกันหรือไม่

เพียร์ซ (Pierce. 1961 : 436-A) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "การสร้างอัตราการประเมินค่าเพื่อพยากรณ์ความสามารถในการเล่นบาส์เกตบอลระดับโรงเรียน" (The Construction of Scales for Predicting Ability to Play Interscholastic Basketball) โดยศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของบุคคล 5 ด้าน อันได้แก่ ความสูง อายุ น้ำหนัก ระดับเกรดและประสบการณ์ในการเล่นบาส์เกตบอล และแบบทดสอบทักษะบาส์เกตบอลแบบปรนัย (Objective Basketball Test) 10 รายการ คือ การกระโดดและแตะ (Jump and Reach) การยิงประตู (Basketball Shoot) การล่ียงลูกบาส์เกตบอลล่สับผ่านล่ิงกีดขวาง (Obstacle Dribble) การขยับเท้าไปข้างหน้า-ถอย (Shuffle Step) การล่ียงลูกบาส์เกตบอลยิงประตู (Dribble and Shoot) การล่ิงลูกบาส์เกตบอลกระทบผนัง (Wall Bounce) การยิงประตูโทษ (Free Throws) การยิงประตูจาก 35 ฟุต (Thirty-Five Foot Shoot) วิ่งไปข้างหน้า 200 ฟุต (Two Hundred-Foot Forward Run) วิ่งถอยหลัง 100 ฟุต (One Hundred-Foot

Backward Run) ผลการศึกษาพบว่า ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ได้ และมีประโยชน์ในการวัดทักษะทางกายที่จำเป็นในการเล่นบาสเกตบอลระหว่างโรงเรียน

พิมพา (Pimpa. 1969 : 2) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "การศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของบันน์กับแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัย ซึ่งได้ดัดแปลงจากแบบทดสอบเดิม" (A Study to Determine the Relationship between Bunn's Basketball Skill Test and the Writer's Modified Version of that Test) / แบบทดสอบของบันน์ประกอบด้วยรายการทดสอบ 6 รายการ คือ การยิงประตูใต้แป้นสลับข้าง (Alternate Lay-up Shot) การส่งลูกบาสเกตบอลกระทบผนัง (Wall Bounce) การหยอดเหรียญเพนนีใส่ถ้วย (Penny-Cup) การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลสลับผ่านสิ่งกีดขวาง (Dribble Maze) การหยุดและการหมุนตัว (Stop and Pivot) แบบทดสอบของพิมพาประกอบด้วยรายการทดสอบสองรายการ คือ การยิงประตูใต้แป้นสลับข้าง (Alternate Lay-up Shot) และการหยอดเหรียญเพนนีใส่ถ้วย (Penny-Cup) ซึ่งทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาชายวิทยาลัยสปริงฟีลด์ ปีการศึกษา 1967 - 1968 จำนวน 100 คน โดยแบ่งเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มผู้มีทักษะ 50 คน และกลุ่มผู้ไม่มีทักษะ 50 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. การหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบของบันน์กับของพิมพาของกลุ่มผู้มีทักษะ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.879 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. การหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบของบันน์กับของพิมพาของกลุ่มผู้ไม่มีทักษะ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.947 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. จากการเปรียบเทียบผลของทั้งสองกลุ่มแสดงให้เห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ใกล้เคียงกันมาก
4. การยิงประตูใต้แป้นสลับข้าง และการหยอดเหรียญเพนนีใส่ถ้วยเป็นแบบทดสอบที่สามารถวัดทักษะทางบาสเกตบอลได้

พิมพา ได้เสนอแนะว่า

1. ผู้ฝึกบาสเกตบอลและครูพลศึกษาควรใช้แบบทดสอบของพิมพาที่สร้างขึ้นใหม่ แทนแบบทดสอบของบันน์ ทั้งนี้เพื่อประหยัดเวลาในการทดสอบ

2. ควรจะได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่องเดียวกันนี้อีก โดยเพิ่มผู้รับการทดสอบให้มากขึ้น

3. การศึกษาครั้งต่อไปควรจะได้ทำการเปรียบเทียบหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบทั้งหมดของฉบับนี้ และแบบทดสอบที่นำมาจากแบบทดสอบของฉบับนี้ โดยให้แตกต่างจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

สมาคมผู้ศึกษา พลศึกษา และสันทนาการของประเทศสหรัฐอเมริกา (AAHPER. 1966 : 14 - 35) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชายและหญิง โดยมีความมุ่งหมายที่จะช่วยให้นักเรียนได้รู้จักประเมินผลความสามารถทางทักษะกีฬาบาสเกตบอลด้วยตนเอง และช่วยปรับปรุงการเรียนการเล่นกีฬาบาสเกตบอลให้ดียิ่งขึ้น แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยรายการทดสอบ 9 รายการ คือ การยิงประตูด้านหน้า (Front Shot) การยิงประตูด้านข้าง (Side Shot) การยิงประตูโทษ (Foul Shot) การยิงประตูใต้แป้น (Underbasket Shot) การส่งลูกบาสเกตบอลเร็ว (Speed Pass) การกระโดดและแตะ (Jump and Reach) การส่งลูกบาสเกตบอลเหนือศีรษะ (Overhead Pass) การส่งลูกบาสเกตบอลแบบผลัก (Push Pass) และการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล (Dribble) แบบทดสอบนี้ได้กำหนดเกณฑ์ต่าง ๆ ไว้ดังนี้ คือ การกำหนดคะแนน วิธีการให้คะแนน ระดับความยากของแบบทดสอบตามระดับอายุ โดยมีตารางมาตรฐานตามระดับอายุกับผลของคะแนนการทดสอบแต่ละรายการกำหนดไว้

เอเลนเบอร์ก (Ellenburg. 1971 : 5174-5175A) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "อัตราค่าพยากรณ์ขององค์ประกอบทางกายที่จะบ่งชี้ให้เห็นความสามารถในการแข่งขันบาสเกตบอลระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" (Predictive Values of Selected Physical Variables in Determining Competitive Performance in High School Basketball) โดยมีความมุ่งหมายที่จะกำหนดคุณค่าของแบบทดสอบทักษะทั้ง 10 รายการ และองค์ประกอบของบุคคลเกี่ยวกับอายุ ส่วนสูง น้ำหนัก ในการทำนายความสามารถในการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอลระดับมัธยมศึกษาภายในหนึ่งฤดูกาลแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬาของโรงเรียน จำนวน 110 คน ทำการรวบรวมข้อมูลโดยให้นักกีฬาแสดงความสามารถแล้วใช้ตารางการให้คะแนน (Performance Rating Chart) ของแต่ละคนในแต่ละครั้งของการแข่งขันในฤดูกาลแข่งขันปี 1969 - 1970 ตารางการให้คะแนน (Rating Scale) นี้ออกแบบโดย เอเลนเบอร์ก และ

เก็บไว้โดยผู้บันทึกคะแนนของทีม ซึ่งได้รับการเลือกโดยผู้ฝึกของทีม และได้รับการฝึกหัดจากเอเลนเบอร์ก ในการบันทึกคะแนน หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ คะแนนเฉลี่ยตลอดการแข่งขัน (Average Points Per Games) เปอร์เซ็นต์ที่ยิงประตูที่เส้นโทษ และในบริเวณหัวไปของสนาม (Field Goal Shooting Percentage) จำนวนเฉลี่ยในการแย่งลูกบอลได้ต่อเกมส์ (Average Rebound Per Games) เวลาเฉลี่ยที่ลงเล่นในเกมส์ (Minutes Played Per Games) และคะแนนรวมที่ได้ทั้งหมด (Total Performance Scores) แล้วนำผลมาสรุป เพื่อให้ผลการทำนายเป็นไปอย่างรวดเร็ว และไม่ทำให้การทำนายผลผิดพลาด จึงคัดทอนแบบทดสอบให้เหลือ 5 รายการ คือ ความสูง แรงบีบมือ กระโดดตะ การส่งลูกบอลเกิดบอลกระทบผนัง และการยิงประตู 30 วินาที ซึ่งถือว่า รายการทั้ง 5 นี้ เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์และสามารถใช้ในการทำนายความสามารถในการเล่นกีฬา บาสเกตบอลสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้เป็นอย่างดี

ฮิลเดรส (Childress, 1972 : 4832-A) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "การวิเคราะห์ องค์ประกอบและตัวจำแนกที่จะบ่งชี้ประสิทธิภาพขององค์ประกอบทางกายที่จะพยากรณ์ความสำเร็จในการเล่นบาสเกตบอล" (A Factor and Discriminant Analysis to Identify and Determine the Effectiveness of Selected Physical Variables in Predicting a Successful Basketball Performance) จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อจำแนก ส่วนประกอบของความสามารถของการเล่นบาสเกตบอลระดับมัธยมศึกษา โดยสร้างเครื่องมือสำหรับ แบ่งผู้เล่นบาสเกตบอลระดับมัธยมศึกษาออกเป็น 2 พวก คือ ผู้ประสบความสำเร็จ และไม่ประสบความสำเร็จ โดยคำถามที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้างต้น คือ เมื่อใช้วิธีการจำแนกแล้ว อยากทราบว่าแบบทดสอบสามารถเลือกองค์ประกอบของร่างกายในการเล่นบาสเกตบอลและสามารถ จำแนกผู้เล่นออกเป็นสองพวก คือ ผู้ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จของผู้เล่น บาสเกตบอลระดับมัธยมศึกษาได้หรือไม่

แบบทดสอบ 24 แบบ เลือกรวบรวมจากเอกสารการวิจัยต่าง ๆ ที่จะวัดความเที่ยงตรงของ องค์ประกอบของความสามารถทางบาสเกตบอลระดับมัธยมศึกษาแล้วใช้ทดสอบกับผู้เล่นบาสเกตบอล ระดับมัธยมศึกษา 106 คน ทั้งนี้ ฮิลเดรส ได้สร้างแบบทดสอบ 2 ชุด ชุดหนึ่ง ประกอบด้วย

แบบทดสอบ 7 รายการ คือ 1. การวิ่งซิกแซกแบบโคเซน (Cozen's Dodging Run)
 2. แรงบีบมือขวา (Right Grip Strength) 3. การส่งลูกบอลกระทบบอลกระทบผนัง
 (Lehsten Wall Bounce) 4. ดึงข้อ (Pull-up) 5. เวลาของการเคลื่อนไหวมือ
 (Hand Movement Time) 6. เวลาการถอยหลัง (Backward Movement Time)
 7. การทดสอบการเคลื่อนไหวมือของมินเนโซต้า (Minnesota Rate of Manipulation
 Test) ซึ่งเป็นองค์ประกอบในการสำเนียงมากที่สุด ชุดที่สอง ประกอบด้วยแบบทดสอบ
 10 รายการ ซึ่งเลือกโดยวิธีการเทคนิคทางสถิติ แบบทดสอบมีดังนี้ 1. ดึงข้อ (Pull-up)
 2. การวิ่งซิกแซกแบบโคเซน (Cozen's Dodging Run) 3. การวิ่งเปลี่ยนทิศทางแบบอิลลินอยส์
 (Illinois Agility Run) 4. การทดสอบเลี้ยงลูกบอลกระทบบอลแบบจอห์นสัน (Johnson
 Dribble Test) 5. การส่งลูกบอลกระทบบอลกระทบผนัง (Lehsten Wall Bounce)
 6. กระโดดแตะฝ่าผนัง (Vertical Jump) 7. เวลาของการเคลื่อนที่ (Lateral Movement
 Time) 8. เวลาของการเคลื่อนไหวมือ (Hand Movement Time) 9. การบดลูกบอล
 (Ball Tapping) 10. เวลาของการถอยหลัง (Backward Movement Time) แบบทดสอบ
 ทั้งสองชุดสามารถจำแนกผู้เล่น 106 คน เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มที่มีความสำเร็จและไม่มีความสำเร็จ
 ในการเป็นผู้เล่นบาสเกตบอล โดยมีความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

✓ สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความ
 เที่ยงตรง มีความเชื่อมั่น มีค่าอำนาจจำแนก ~~สูง~~ และมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนิสิตหญิงของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร จำนวน 96 คน แบ่งเป็นกลุ่มผู้มีทักษะ 48 คน และกลุ่มผู้ไม่มีทักษะ 48 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบจงใจ (Purposive Sampling) สำหรับกลุ่มผู้มีทักษะ และใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ตารางเลขสุ่ม (Random Numbers) สำหรับกลุ่มผู้ไม่มีทักษะ โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

1.1 เป็นสถาบันที่สอนระดับอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

1.2 สถาบันนั้นได้ส่งนักกีฬาบาสเกตบอลเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยประจำปี

2524

1.3 กำหนดเอานักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ประจำปี 2524 เป็นตัวแทนของผู้มีทักษะ

1.4 เลือกนิสิตหญิงที่ผ่านการเรียนวิชาบาสเกตบอลมาแล้ว 1 วิชา และไม่ได้เป็นตัวแทนของสถาบันเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย เป็นตัวแทนของผู้ไม่มีทักษะ

ตาราง 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัย	ผู้มีทักษะ	ผู้ไม่มีทักษะ	รวม
1. สุพิลาจกรธัมมหาวิทยาลัย	12	12	24
2. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	12	12	24
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	12	12	24
4. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา	12	12	24
รวม	48	48	96

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเพื่อสร้าง เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของ
ผู้วิจัย เป็นนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา จำนวน 85 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็น
ลำดับขั้นดังนี้

1. ศึกษาทักษะต่าง ๆ ที่ใช้ในการเล่นบาสเกตบอลจากตำรา คู่มือ เอกสารการวิจัย
ประสบการณ์ รวมทั้งการสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ โดยเฉพาะแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล
ที่สร้างขึ้นนี้ ผู้วิจัยได้รับคำแนะนำจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อุดม วัฒนา และได้เฝ้ามาปรับปรุง
แก้ไขขึ้นใหม่

2. แบบทดสอบที่สร้างขึ้นประกอบด้วยรายการทดสอบ 1 รายการ คือ

การยิงประตูได้แปดสิบข้างแบบซับซ้อน 10 ครั้ง (Ten-Multiple Alternate Lay-up Shots) ซึ่งแบบทดสอบนี้สามารถวัดทักษะการส่งลูกบาสเกตบอล การหยุด การหมุนตัว
การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล การยิงประตู และการกระโดดรับลูกบาสเกตบอลได้

3. แบบทดสอบที่ใช้เป็นมาตรฐานในการหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบของผู้วิจัย คือ แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของ อำนวย บุญยาสักขณ์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่สามารถวัดได้ครอบคลุมทักษะพื้นฐานของกีฬาบาสเกตบอล และเป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษาของไทย ซึ่งมีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .994 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .857 ดังนั้น ผู้วิจัย จึงเลือกแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของ อำนวย บุญยาสักขณ์ มาใช้เป็นเกณฑ์ (Criteria) ในการวิจัยครั้งนี้

แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของ อำนวย บุญยาสักขณ์ ประกอบด้วยรายการทดสอบ 4 รายการ คือ

- 3.1 การยิงประตูใต้แป้นล้นข้าง (Alternate Lay-up Shot)
- 3.2 การส่งลูกบาสเกตบอลกระทบผนัง (Wall Bounce)
- 3.3 การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตู (Dribble Shot)
- 3.4 การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลและการส่งลูกบาสเกตบอล (Dribble and Pass)

สำหรับรายละเอียดของแบบทดสอบของผู้วิจัย และของ อำนวย บุญยาสักขณ์ อยู่ในภาคผนวก ก.

4. อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ได้แก่ ลูกบาสเกตบอลสหพันธ์ระหว่างประเทศ ฝ่ามือ ลูกบาสเกตบอล สิ่งกีดขวาง (เก้าอี้) นาฬิกาจับเวลา เป่าส่งลูกบาสเกตบอล 3 แผ่น (สีแดง สีขาว สีน้ำเงิน) กระดาษขาวสำหรับตีเส้นต่าง ๆ กระดาษบันทึกเวลา เทปวัดระยะทาง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และวิธีการทดสอบ
2. อบรมและอธิบายวิธีการทดสอบแก่ผู้ช่วยในการทดสอบให้เข้าใจวิธีการทดสอบ การจับเวลา และรายละเอียดอื่น ๆ
3. ทำการติดต่อขอความร่วมมือจากสถาบันต่าง ๆ เพื่อการทดสอบกับกลุ่มที่ต้องการ และขอใช้สถานที่เพื่อทำการทดสอบในช่วงเวลา 14.00 - 17.00 น.

4. นำแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำการทดลองสอบ (Pretest) กับนิสิตหญิงของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา ซึ่งผ่านการเรียนวิชาบาสเกตบอลมาแล้ว 1 วิชา และไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 25 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นโดยวิธีทดสอบซ้ำ (Test-retest) แล้วนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การเก็บรวบรวมข้อมูลกระทำสองครั้ง โดยครั้งแรกห่างกับครั้งหลัง 1 สัปดาห์
6. การเก็บข้อมูลเพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ กระทำที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา ระหว่างวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2524 ถึงวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2525
7. ผู้วิจัยเป็นผู้ควบคุมการทดสอบทุกครั้งด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัย โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากผลคูณของคะแนนตามแบบของเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) ของกลุ่มตัวอย่างระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลตามแบบของผู้วิจัย กับคะแนนรวมการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลตามแบบของ จำนวน บุญยาสักขะ
2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัย โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากผลคูณของคะแนนตามแบบของเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) ของกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัยครั้งหนึ่ง กับคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัยครั้งที่สอง
3. หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัย โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มผู้ให้ทักษะและกลุ่มผู้ไม่มีความรู้จากการทดสอบครั้งหนึ่ง
4. หาค่ามัธยฐานเลขคณิต และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการทดสอบนิสิตหญิงตามแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัย

5. หาค่าหนึ่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ของคะแนนการทดสอบคณิตหญิง เพื่อจัดว่าเป็นเกณฑ์เปรียบเทียบต่าง ๆ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากผลคูณของคะแนนตามแบบของเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) โดยใช้สูตร (ประกอบ กรรณสูต 2522 : 106)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{(N\sum X^2 - (\sum X)^2)(N\sum Y^2 - (\sum Y)^2)}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum XY$	แทน	ผลคูณของคะแนน X กับ Y
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน X
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนน Y
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนน X
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนน Y
	N	แทน	จำนวนผู้รับการทดสอบ

2. ทดสอบความมีนัยสำคัญของ r โดยเปิดตารางค่าต่ำสุดของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ระดับความมีนัยสำคัญต่าง ๆ (ประกอบ กรรณสูต 2522 : 113)

3. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัย โดยใช้ z-test เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มผู้ฝึกหัดกับกลุ่มผู้ไม่ฝึกหัด โดยใช้สูตร (ประกอบ กรรณสูต 2522 : 87)

$$z = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sigma(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)}$$

เมื่อ z แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย

$\bar{X}_1$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มผู้ฝึกหัด

$\bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มผู้ไม่มีทักษะ

$\sigma(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)$ แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย
ของคะแนนกลุ่มผู้ฝึกหัดกับกลุ่มผู้ไม่มีทักษะ โดยหาได้จาก

$$\sigma(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) = \sqrt{\frac{\sigma_1^2}{N_1} + \frac{\sigma_2^2}{N_2}} \quad (\text{ประกอบ กระดาษ 2522 : 88})$$

4. ทดสอบความมีนัยสำคัญของ z โดยเปิดตาราง z (ประกอบ กระดาษ 2522 :

140)

5. หาค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนจากการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล โดยใช้สูตร

(ประกอบ กระดาษ 2522 : 40)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ยหรือมัธยฐานเลขคณิต

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้รับการทดสอบ

6. หาความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล

โดยใช้สูตร (ประกอบ กระดาษ 2522 : 51)

$$S = \sqrt{\frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

178064

เมื่อ	S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
	ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	ΣX^2	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนผู้รับการทดสอบ

7. หาตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ของคะแนนการทดสอบทักษะพิสัยบาล์เกตบอล โดยใช้สูตร
(ประกอบ กรรณสูตร 2522 : 35)

$$PR = \frac{(cf + \frac{1}{2}f) \times 100}{N}$$

เมื่อ	PR	แทน	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์
	cf	แทน	ความถี่สะสมของคะแนน
	f	แทน	ความถี่ของคะแนน
	N	แทน	จำนวนผู้รับการทดสอบ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์เป็นตัวอักษรเพื่อใช้ในการคำนวณ ดังนี้

r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
$\sigma(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)$	แทน	คะแนนความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของคะแนน
z	แทน	ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
N	แทน	จำนวนผู้เข้ารับการทดสอบ
PR	แทน	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์

การเล่นผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแยกกล่าวเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัย โดยหาจาก ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลตามแบบของผู้วิจัย กับคะแนนรวมการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลตามแบบของ อำนวย บุญยาสักข์

ตอนที่ 2 ศึกษาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัย โดยหาจาก ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัย ครั้งหนึ่ง กับคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัยครั้งที่สอง

ตอนที่ 3 ศึกษาอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาล์เกตบอลของผู้วิจัย โดยหาจาก ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มผู้มีทักษะและกลุ่มผู้ไม่มีทักษะจากการทดสอบครั้งที่หนึ่ง

ตอนที่ 4 หาค่ามัธยฐานเลขคณิต และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการทดสอบนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา ตามแบบทดสอบทักษะกีฬาบาล์เกตบอลของผู้วิจัย

ตอนที่ 5 หาตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ของคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาบาล์เกตบอลตามแบบของผู้วิจัย ของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาล์เกตบอลของผู้วิจัย กับแบบทดสอบทักษะกีฬาบาล์เกตบอลของ อำนวย บุญยาสักขณ์

คะแนน	N	r
ความสัมพันธ์ตามแบบทดสอบของผู้วิจัยกับ แบบทดสอบของ อำนวย บุญยาสักขณ์	96	.8858**

** $p < .01$ ($r = .271$)

จากตาราง 3

แบบทดสอบทักษะกีฬาบาล์เกตบอลของผู้วิจัยมีความสัมพันธ์แบบเส้นตรง เชิงนิมิตกับแบบทดสอบทักษะกีฬาบาล์เกตบอลของ อำนวย บุญยาสักขณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ($r = .8858$) แสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบทักษะกีฬาบาล์เกตบอลของผู้วิจัย มีความเที่ยงตรงจริง

ตาราง 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาลเกตบอลของผู้วิจัย
ครั้งที่หนึ่ง กับแบบทดสอบทักษะกีฬาบาลเกตบอลของผู้วิจัยครั้งที่สอง

คะแนน	N	r
ความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบของ ผู้วิจัยครั้งที่หนึ่ง กับครั้งที่สอง	96	.9157**

**p < .01 (r = .271)

จากตาราง 4

แบบทดสอบทักษะกีฬาบาลเกตบอลของผู้วิจัยครั้งที่หนึ่งมีความสัมพันธ์แบบเส้นตรง
เชิงนิมมาน กับแบบทดสอบทักษะกีฬาบาลเกตบอลของผู้วิจัยครั้งที่สอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 (r = .9157) แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบทักษะกีฬาบาลเกตบอลของผู้วิจัย
มีความเชื่อมั่นจริง

ตาราง 5 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบของผู้มีทักษะ
กับผู้ไม่มีทักษะ ตามแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัย

รายการทดสอบ	N	$\bar{X}$	$\sigma(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)$	z
การยิงประตูได้แม่นยำแบบซับซ้อน 10 ครั้ง				
กลุ่มผู้มีทักษะ	48	76.929	4.3508619	5.7036**
กลุ่มผู้ไม่มีทักษะ	48	101.745		

**p < .01 (z = 2.58)

จากตาราง 5

ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบตามแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัย

ระหว่างกลุ่มผู้มีทักษะและกลุ่มผู้ไม่มีทักษะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

(z = 5.7036) แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัยมีอำนาจจำแนก

จริง

ตาราง 6 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบทักษะการฟังและการอ่าน
ตามแบบของผู้วิจัย ของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา

รายการทดสอบ	$\bar{X}$	S
การฟังประตูดัดแบบสลับข้างแบบซับซ้อน 10 ครั้ง	94.48	20.58

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า

นิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา มีค่าเฉลี่ยทักษะการฟังประตูดัดแบบสลับข้างแบบซับซ้อน 10 ครั้ง เท่ากับ 94.48 วินาที และความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 20.58

ตาราง 7 แสดงเวลาสูงสุด เวลาต่ำสุด และเวลาเฉลี่ยของการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลตามแบบ
ของผู้วิจัย ของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา

คะแนน	วินาที
สูงสุด	152.3
เฉลี่ย	94.5
ต่ำสุด	63.5

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า

การทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
เวลาสูงสุดเท่ากับ 152.3 วินาที เวลาเฉลี่ยเท่ากับ 94.5 วินาที และเวลาต่ำสุดเท่ากับ
63.5 วินาที

ตาราง 8 แสดงตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทม์ของการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลตามแบบของผู้วิจัย ของ
นิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา

เวลา	PR	เวลา	PR	เวลา	PR	เวลา	PR	เวลา	PR
63.5	100	79.0	80	85.6	60	93.0	40	113.6	20
64.3	99	79.2	79	85.7	59	93.3	39	114.5	19
65.5	98	80.0	78	86.1	58	94.1	38	115.8	18
65.7	97	80.4	77		57	97.6	37	115.9	17
	96		76		56		36	119.4	16
67.5	95	80.6	75	88.2	55	98.8	35		15
69.5	94	81.4	74	86.7	54	99.1	34		14
70.6	93	81.5	73	86.8	53	99.3	33	120.6	13
71.1	92	81.8	72	87.1	52	101.6	32	121.1	12
71.5	91	82.5	71	88.6	51	102.9	31	122.0	11
71.8	90	82.8	70	88.7	50	104.3	30	124.7	10
	89		69		49		29		9
72.9	88	83.0	68	89.8	48	104.7	28	130.2	8
73.1	87	83.2	67	90.4	47	105.3	27	130.9	7
76.1	86	83.9	66	90.6	46	108.0	26	132.5	6
77.2	85	84.4	65	91.0	45	108.5	25	138.4	5
77.9	84		64	91.9	44	111.4	24	145.3	4
	83	85.1	63		43		23		3
78.1	82		62	92.0	42		22	150.4	2
78.2	81		61	92.5	41	112.1	21	152.3	1

ตาราง 9 แสดงเกณฑ์เวลาในการเปรียบเทียบระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา

ระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอล	เกณฑ์ของ เวลา
ดีมาก	ต่ำกว่า 78.2
ดี	85.6 - 78.2
ปานกลาง	92.5 - 85.7
ต่ำ	112.1 - 92.6
ต่ำมาก	สูงกว่า 112.1

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า

นิสิตที่ทำเวลาได้ต่ำกว่า 78.2 วินาที ระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอลอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

นิสิตที่ทำเวลาอยู่ระหว่าง 85.6 - 78.2 วินาที ระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอลอยู่ใน
เกณฑ์ดี

นิสิตที่ทำเวลาอยู่ระหว่าง 92.5 - 85.7 วินาที ระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอลอยู่ใน
เกณฑ์ปานกลาง

นิสิตที่ทำเวลาอยู่ระหว่าง 112.1 - 92.6 วินาที ระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอลอยู่ใน
เกณฑ์ต่ำ

นิสิตที่ทำเวลาได้สูงกว่า 112.1 วินาที ระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอลอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

- ✓ 1. เพื่อสร้างแบบทดสอบสำหรับใช้ทดสอบทักษะที่ีาบาล์เกิดบอผลของนิสิตระดับอุดมศึกษา
2. เพื่อหาเกณฑ์ปกติ (Norms) ของทักษะบาล์เกิดบอผลของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนิสิตหญิงซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2524 จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา แห่งละ 24 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 96 คน โดยแบ่งเป็นผู้มีทักษะ 48 คน และผู้ไม่มีทักษะ 48 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้หาเกณฑ์ปกติของทักษะบาล์เกิดบอผลเป็นนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา จำนวน 85 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- ✓ 1. แบบทดสอบทักษะที่ีาบาล์เกิดบอผลสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยรายการทดสอบ 1 รายการ คือ
การอิงประตู่ได้แน่นสัับข้างแบบขึ้นซ้อน 10 ครั้ง
2. แบบทดสอบทักษะบาล์เกิดบอผลของ อำนวน บุญาสักขณ์ ประกอบด้วยรายการทดสอบ 4 รายการ คือ
 - 2.1 การอิงประตู่ได้แน่นสัับข้าง
 - 2.2 การส่งลูกบาล์เกิดบอผลกระทบผนัง

2.3 การเลี้ยงลูกบาล์เกตบอลอิงประตู

2.4 การเลี้ยงลูกบาล์เกตบอลและการส่งลูกบาล์เกตบอล

การวิเคราะห์ข้อมูล

- ✓ 1. หาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาล์เกตบอลของผู้วิจัย โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาบาล์เกตบอลของผู้วิจัย กับคะแนนรวมการทดสอบทักษะกีฬาบาล์เกตบอลตามแบบของ อำนวย บุญยาสักขณ์
- ✓ 2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาล์เกตบอลของผู้วิจัยโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากผลคูณของคะแนนจากการทดสอบซ้ำ
- ✓ 3. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาล์เกตบอลของผู้วิจัยโดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มผู้มีทักษะและกลุ่มผู้ไม่มีทักษะ
4. หาค่ามัธยฐานเลขคณิต ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ของการทดสอบทักษะกีฬาบาล์เกตบอลตามแบบของผู้วิจัย เพื่อเป็นเกณฑ์ปกติของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

- ✓ 1. การศึกษาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาล์เกตบอลของผู้วิจัย ผลการวิจัยปรากฏว่า คะแนนจากการทดสอบทักษะกีฬาบาล์เกตบอลตามแบบของผู้วิจัย มีความสัมพันธ์กับคะแนนจากการทดสอบทักษะกีฬาบาล์เกตบอลตามแบบของ อำนวย บุญยาสักขณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .8858$)
- ✓ 2. การศึกษาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาล์เกตบอลของผู้วิจัย ผลการวิจัยปรากฏว่า คะแนนจากการทดสอบทักษะกีฬาบาล์เกตบอลตามแบบของผู้วิจัยครั้งที่หนึ่งมีความสัมพันธ์กับคะแนนจากการทดสอบทักษะกีฬาบาล์เกตบอลตามแบบของผู้วิจัยครั้งที่สอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .9157$)

3. การศึกษาอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัย ผลการวิจัยปรากฏว่า คะแนนจากการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลตามแบบของผู้วิจัย ระหว่างกลุ่มผู้มีทักษะกับกลุ่มผู้ไม่มีทักษะ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($z = 5.7036$)

4. ในการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยา โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยปรากฏว่า ได้ค่ามัธยฐานเลขคณิต 94.48 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 20.58 และจำแนกตามเกณฑ์ทักษะกีฬาบาสเกตบอลเป็นระดับ ดีมาก ดี ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก เท่ากับ ต่ำกว่า 78.2, 78.2 - 85.6, 85.6 - 92.5, 92.5 - 112.1, 112.1 - 92.6 และสูงกว่า 112.1 วินาที ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. การศึกษาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัยปรากฏว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัย กับคะแนนแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของ อำนวย บุญยาสักขณ์ มีค่า .8858 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัยมีความสัมพันธ์แบบเส้นตรงเชิงนิยาม กับแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของ อำนวย บุญยาสักขณ์ กล่าวคือ ผู้ที่ทำเวลาแบบทดสอบของผู้วิจัยมาก ก็จะทำเวลาแบบทดสอบของ อำนวย บุญยาสักขณ์ มากด้วย ผู้ที่ทำเวลาแบบทดสอบของผู้วิจัยน้อย ก็จะทำเวลาแบบทดสอบของ อำนวย บุญยาสักขณ์ น้อยด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประเสริฐ ส้าราญผล ที่กล่าวว่า ผู้รับการทดสอบทำคะแนนแบบทดสอบของ ประเสริฐ ส้าราญผล ได้มาก ก็จะทำคะแนนแบบทดสอบของพิมพ์ไต้มากด้วย ผู้รับการทดสอบทำคะแนนแบบทดสอบของ ประเสริฐ ส้าราญผล ได้น้อย ก็จะทำคะแนนแบบทดสอบของพิมพ์ไต้ด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบของผู้วิจัยมีความเที่ยงตรง (ประเสริฐ ส้าราญผล 2519 : 29)

2. การศึกษาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัยปรากฏว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัยครั้งหนึ่ง กับ

คะแนนแบบทดสอบของผู้วิจัยครั้งที่สอง มีค่า .9157 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าคะแนนแบบทดสอบทักษะการพิพาสต์เกตบอลของผู้วิจัยครั้งที่หนึ่งมีความสัมพันธ์แบบเส้นตรงเชิงนิมิตกับคะแนนแบบทดสอบทักษะการพิพาสต์เกตบอลของผู้วิจัยครั้งที่สอง กล่าวคือ ผู้ที่ทำเวลาแบบทดสอบของผู้วิจัยครั้งที่หนึ่งมาก ก็จะใช้เวลาแบบทดสอบของผู้วิจัยครั้งที่สองมากด้วย ผู้ที่ทำเวลาแบบทดสอบของผู้วิจัยครั้งที่หนึ่งน้อย ก็จะใช้เวลาแบบทดสอบของผู้วิจัยครั้งที่สองน้อยด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประเสริฐ สาราณผล ที่กล่าวว่า ผู้รับการทดสอบทำคะแนนแบบทดสอบของ ประเสริฐ สาราณผล ครั้งที่หนึ่งได้มาก ก็จะทำคะแนนแบบทดสอบของ ประเสริฐ สาราณผล ครั้งที่สองได้มากด้วย ผู้รับการทดสอบทำคะแนนแบบทดสอบของ ประเสริฐ สาราณผล ครั้งที่หนึ่งได้น้อย ก็จะทำคะแนนแบบทดสอบของ ประเสริฐ สาราณผล ครั้งที่สองได้น้อยด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบของผู้วิจัยมีความเชื่อมั่น (ประเสริฐ สาราณผล 2519 : 30)

3. การศึกษาอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทักษะการพิพาสต์เกตบอลของผู้วิจัยปรากฏว่าค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มผู้มีทักษะกับกลุ่มผู้ไม่มีทักษะ เท่ากับ 5.7036 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า ผู้มีทักษะจะใช้เวลาแบบทดสอบทักษะการพิพาสต์เกตบอลของผู้วิจัยได้น้อยกว่าผู้ไม่มีทักษะ ผู้ไม่มีทักษะจะใช้เวลาแบบทดสอบทักษะการพิพาสต์เกตบอลของผู้วิจัยได้มากกว่าผู้มีทักษะ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อำนวย บุญยาสักขณ์ ที่กล่าวว่า ผู้มีทักษะจะใช้เวลาแบบทดสอบของ อำนวย บุญยาสักขณ์ น้อยกว่าผู้ไม่มีทักษะ ผู้ไม่มีทักษะจะใช้เวลาแบบทดสอบของ อำนวย บุญยาสักขณ์ มากกว่าผู้มีทักษะ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบของผู้วิจัยมีอำนาจจำแนก สามารถแยกผู้มีทักษะกับผู้ไม่มีทักษะได้ (อำนวย บุญยาสักขณ์ 2522 : 54)

4. จากผลการทดสอบทักษะการพิพาสต์เกตบอลของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องวัดทดสอบ พบว่าค่าเฉลี่ยทักษะการพิพาสต์เกตบอล เท่ากับ 94.48 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 20.58 และจำแนกตามเกณฑ์ทักษะการพิพาสต์เกตบอลเป็นระดับ ดีมาก ดี ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก ดังนี้ ต่ำกว่า 78.2 วินาที มีจำนวน 15 คน 85.6 - 78.2 วินาที มีจำนวน 20 คน 92.5 - 85.7 วินาที มีจำนวน 16 คน 112.1 - 92.6 วินาที มีจำนวน 17 คน และสูงกว่า 112.1 วินาที มีจำนวน 17 คน ตามลำดับ หมายถึงว่าผู้ที่

ทำเวลาแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัยได้น้อย แสดงว่า เป็นผู้มีทักษะดี ผู้ที่ทำเวลาแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัยมาก แสดงว่า เป็นผู้มีทักษะไม่ดี

จะเห็นได้ว่าแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเที่ยงตรง มีความเชื่อมั่น มีค่าอำนาจจำแนกสูงและประหยัดในเรื่อง เวลาของการทดสอบมากกว่าแบบทดสอบที่ได้มีผู้วิจัยมาแล้ว ซึ่งเหมาะที่จะนำมาใช้ทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษาได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ คลาร์ค (Clarke. 1950 : 29) ที่ว่า แบบทดสอบที่ดีนั้น ต้องประกอบด้วย

1. แบบทดสอบจะต้องมีคุณสมบัติวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัดได้ (Validity)
2. แบบทดสอบต้องมีความเชื่อมั่นและความแน่นอน (Reliability and Objectivity)
3. คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบต้องสามารถนำไปแปลความหมายให้สัมพันธ์กับเกณฑ์

มาตรฐาน (Norms) ได้

4. แบบทดสอบต้องสิ้นเปลืองน้อยและประหยัดเวลาในการทดสอบ (Cost of Instruments, Economy of Time)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรใช้แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ ศึกษา เกณฑ์ปกติระดับอุดมศึกษา ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ
2. ครูพลศึกษาควรใช้แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในการประเมินผล การเรียนการสอนวิชาบาสเกตบอลสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา เพื่อประหยัดเวลาและอุปกรณ์ในการทดสอบ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตรระดับปริญญาตรีและปริญญาโท
คณะศึกษาศาสตร์ 2521, 53 หน้า เอกสารโรเนียว
- ขอนแก่น, มหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 2 ปี)
2522, 95 หน้า
- จรรยา แก่นวงศ์คำ และ อุทุม ชิมพ การทดสอบสมรรถภาพทางกาย สำนักพิมพ์
ธเนศวรการพิมพ์ 2516, 107 หน้า
- จุฬาลงกรณ์, มหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตรปริญญาตรีศึกษาศาสตร์บัณฑิต 4 ปี (ปรับปรุง
ใหม่ พ.ศ. 2520) 2520, 253 หน้า
- เชียงใหม่, มหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาพลานามัย 2519,
58 หน้า
- ประคอง กรธมุต สถิติศาสตร์ประยุกต์ ไทยวัฒนาพานิช 2522, 161 หน้า
- ✓ ประเสริฐ สัราญผล การสร้างแบบสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519,
55 หน้า อัดสำเนา
- ปรีดา รอดโพธิ์ทอง ตำราบาสเกตบอล รุ่งเรืองการพิมพ์ 2516, 252 หน้า
- พิท้วง เพียรคล้าย การศึกษาปัจจัยโปรแกรมการสอนและทักษะทางกีฬาบาสเกตบอล
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2516, 77 หน้า อัดสำเนา
- รามคำแหง, มหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตรคณะศึกษาศาสตร์ 2519 ฉบับปรับปรุง
2522, 162 หน้า
- วิเชียร เกตุสิงห์ การวัดผลการศึกษาและสถิติเบื้องต้น การพิมพ์ไยวัฒน์ 2514, 194 หน้า
- คันทาริการ, กระทรวง กรมการฝึกหัดครู คู่มืออบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ
2522, 55 หน้า

ศึกษาริการ, กระทรวง กรมพลศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา)

2520, 117 หน้า

_____ คู่มือการเล่นวอลเลย์บอล โรงพิมพ์สุรสภา ลาดพร้าว 2515, 216 หน้า

ศรีนครินทร์วิโรฒ, มหาวิทยาลัย หลักสูตรปริญญาการศึกษาบัณฑิต 2522, 368 หน้า

สงขลานครินทร์, มหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตรชั้นปริญญาตรี 2518, 165 หน้า

อำนวยการ คเชนทร์เตชา กติกาบาสเกตบอล โรงพิมพ์สามมิตร 2520, 135 หน้า

X อำนวยการ บุญยาสักขณ์ ความสัมพันธ์ของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลของบัณฑิตศึกษา และ

ประเสริฐ สาราณผล กับของผู้อื่น ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

ประสานมิตร 2522, 90 หน้า จัดสำเนา

American Association for Health, Physical Education and Recreation.
Basketball for Boys : Skill Test Manual. Washington, D.C.,
AAHPER Publication, 1966. 47 p.

Bunn, John W. The Basketball Coach : Guides to Success. Englewood
Cliffs, New Jersey, Prentice-Hall Inc., 1961. 216 p.

- Burr, Wendell Pomeroy. The Development of a Classification Test of
Basketball Ability. Unpublished Master's Thesis. Springfield
College, Springfield, Massachusetts, 1940. 72 p.

Childress, James Thomas. "A Factor and Discriminant Analysis to
Identify and Determine the Effectiveness of Selected Physical Variables
in Predicting a Successful Basketball Performance," Dissertation
Abstracts. 33 : 4832-A, November 1972.

Clarke, Harrison H. Application of Measurement to Health and Physical
Education. New York, Prentice-Hall Inc., 1951. 493 p.

- Cox, Vernon W. A Study of the Comparison of Basketball Skill Tests
with the Coach's Judgment of Varsity Basketball Candidates.
Unpublished Master's Thesis. Springfield College, Springfield,
Massachusetts, 1949. 68 p.

Ellenberg, Joe Kenneth. "Predictive Values of Selected Physical
Variables in Determining Competitive Performance in High School
Basketball," Dissertation Abstracts. 31 : 5174-5175A, April 1971.

- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York, McGraw-Hill Book Co., 1966. 446 p.
- + Ferrigno, Edward N. A Study of Basketball Tests Conducted in Selected High Schools. Unpublished Master's Thesis. Springfield College, Springfield, Massachusetts, 1955.
- Garrett, Henry E. Statistics in Psychology and Education. Bombay, Vakils Feffer and Simons Privated Ltd., 1966. 491 p.
- Guilford, J.P. Fundamental Statistics in Psychology and Education. New York, McGraw-Hill Book Co., 1950. 663 p.
- + Knox, Robert B. Prediction of Basketball Ability in Eight Class B. High Schools. Unpublished Master's Thesis. University of Oregon, Eugene, Oregon, 1938.
- + Pierce, Pual Edward. "The Construction of Scales for Predicting Ability to Play Interscholastic Basketball," Dissertation Abstracts. 22 : 486-A, August 1961.
- + Pimpa, Udom. A Study to Determine the Relationship between Bunn's Basketball Skill Test and the Writer's Modified Version of that Test. Unpublished Master's Thesis. Springfield College, Springfield, Massachusetts, 1968. 52 p.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

แบบทดสอบทักษะที่จำเป็นสู่ เกตบอล

แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล

คำชี้แจง

ก่อนเริ่มการทดสอบอาจจะมีการอบอุ่นร่างกาย 10 นาที โดยการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล
อิงประตู การส่งการรับลูกบาสเกตบอล ผู้รับการทดสอบทดสอบทำแบบทดสอบ 1 - 2 ครั้งก็ได้

อุปกรณ์การทดสอบ

1. สนามบาสเกตบอลพร้อมห่วงและกระดานแป้น
2. แก้วน้ำพลาสติก 4 ตัว
3. ฝาขวด
4. ลูกบาสเกตบอล 1 ลูก
5. นาฬิกาจับเวลา 1 เรือน
6. เป้าส่งลูกบาสเกตบอล 3 แผ่น (สีแดง สีน้ำเงิน สีขาว)
7. กระดาษขาวสำหรับตีเส้นต่าง ๆ
8. เทปวัดระยะทาง

รายละเอียดของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของ อำนวย บุญยาสักกะ

ประกอบด้วยรายการทดสอบ 4 รายการ ดังนี้

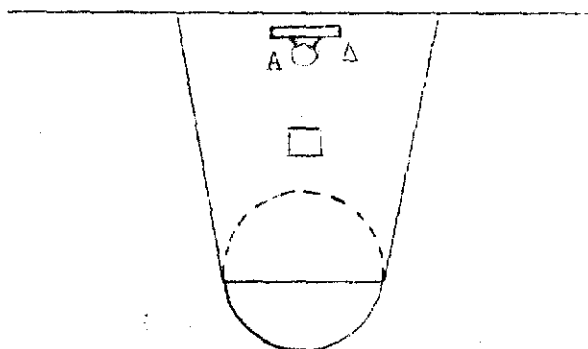
1. การยิงประตูโต้แย้งสลับข้าง (Alternate Lay-up Shot)

จุดมุ่งหมายของแบบทดสอบ เพื่อจะทดสอบผู้รับการทดสอบว่า จะยิงประตูโต้แย้งสลับข้าง ให้ลูกบาสเกตบอลลงห่วงประตูทุกครั้ง รวม 10 ครั้ง ได้เร็วเพียงใด

วิธีปฏิบัติ ผู้ดำเนินการทดสอบจะเริ่มจับเวลาเมื่อให้สัญญาณ "เริ่ม" และจะหยุดจับเวลา เมื่อผู้รับการทดสอบยิงประตูเข้าครั้งที่ 10 ผู้รับการทดสอบจะเริ่มข้างซ้ายหรือขวาของห่วงก่อนก็ได้ แต่ต้องสลับข้างทุกครั้งที่ยิงประตูเข้าแล้ว ถึงแม้ลูกบาสเกตบอลจะหลุดมือไป ผู้รับการทดสอบจะต้องพยายามเก็บลูกบาสเกตบอลมายิงประตูให้เข้าก่อนที่จะสลับไปยิงประตูอีกข้างหนึ่ง ผู้รับการทดสอบจะยิงประตูข้างไหนไม่ได้จนกว่าจะยิงประตูข้างแรกเข้าเสียก่อน

ผู้ดำเนินการทดสอบสำหรับวิธีการทำข้อทดสอบให้ดู แล้วให้ผู้รับการทดสอบลองทำดู 1 - 2 ครั้ง แล้วให้ผู้รับการทดสอบทำการทดสอบความเร็วของการยิงประตูโต้แย้งสลับข้าง

ผังแสดงการทดสอบ มีลักษณะดังนี้

△ = ผู้รับการทดสอบ

□ = ผู้ดำเนินการทดสอบ

A = ห่วงประตู

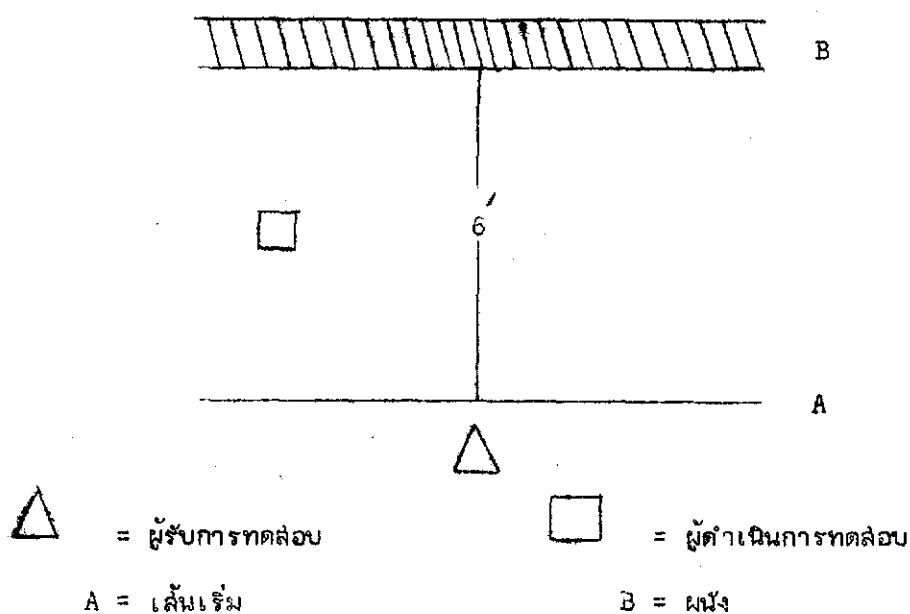
2. การส่งลูกบอลกระทบผนัง (Wall Bounce)

จุดมุ่งหมายของแบบทดสอบ เพื่อจะทดสอบผู้รับการทดสอบว่า จะทำการส่งลูกบอลกระทบผนังติดต่อกัน จำนวน 15 ครั้ง ได้เร็วเพียงใด

วิธีปฏิบัติ ผู้รับการทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม ซึ่งห่างจากผนัง 6 ฟุต โดยให้ส้นเท้าติดกับพื้น แล้วส่งลูกบอลกระทบบอลแบบส้อมมือระดับอกให้กระทบผนังติดต่อกันไปเรื่อย ๆ โดยผู้ดำเนินการทดสอบจะเป็นผู้นับจำนวนลูกบอลกระทบผนังเอง และจะบอกให้หยุดด้วย ผู้รับการทดสอบจะทดลองทำดูก่อน 1 - 2 ครั้งก็ได้ ผู้ดำเนินการทดสอบจะเริ่มจับเวลาเมื่อให้สัญญาณ "เริ่ม" และจะหยุดจับเวลาเมื่อลูกบอลกระทบผนังครั้งที่ 15 แล้ว คำนวณของผู้รับการทดสอบ คือ จำนวนเวลาเป็นวินาทีที่เสียไปในการทำการทดสอบนี้

หมายเหตุ ถ้าลูกบอลกระทบผนังสะท้อนออกมาและหลุดไปที่ต้องก้าวเท้าไปเก็บเกินสองก้าว ก็ให้ทำการทดสอบใหม่

ผังแสดงการทดสอบ มีลักษณะดังนี้

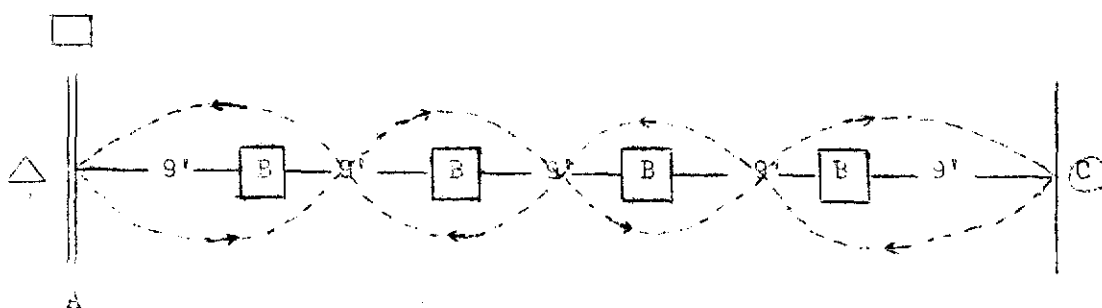

3. การเลี้ยงลูกบอลเตะบอลยิงประตู (Dribble Shot)

จุดมุ่งหมายของแบบทดสอบ เพื่อจะทดสอบผู้รับการทดสอบว่าจะมีความไว้วางใจเพียงใด ในการเลี้ยงลูกบอลเตะบอลซีกแกว่งอ้อมสิ่งกีดขวางไปแล้วยิงประตูให้ลูกบอลลงห่วงประตู ก่อนที่จะเลี้ยงลูกบอลเตะบอลกลับมาที่เส้นเริ่ม โดยจะใช้วิธีการยิงประตูแบบใดก็ได้ แต่การยิงลูกบอลเตะบอลได้เป็นมือเดียว เหมาะสมที่สุด

วิธีปฏิบัติ ผู้รับการทดสอบยืนอยู่ที่หลังเส้นเริ่ม โดยมือทั้งสองแตะอยู่ที่ขาของตนเอง และลูกบอลเตะบอลวางอยู่ที่เส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณ "เริ่ม" ให้จับลูกบอลเตะบอลขึ้นมาแล้วเลี้ยงลูกบอลเตะบอลซีกแกว่งอ้อมสิ่งกีดขวางไปจนถึงห่วงประตูแล้วยิงประตูจนลูกบอลเตะบอลลงห่วง ซึ่งจะเลี้ยงลูกบอลเตะบอลซีกแกว่งอ้อมสิ่งกีดขวางกลับอีกครั้งตามลูกศรจนผ่านเส้นเริ่ม ผู้ดำเนินการทดสอบจะเริ่มนับเวลาเมื่อให้สัญญาณ "เริ่ม" และจะหยุดเวลาเมื่อผู้รับการทดสอบผ่านเส้นเริ่มอีกครั้งหนึ่ง

ผังแสดงการทดสอบ มีลักษณะดังนี้

△ = ผู้รับการทดสอบ

A = เส้นเริ่ม

C = ห่วงประตู

□ = ผู้ดำเนินการทดสอบ

B = สิ่งกีดขวาง (เก้าอี้)

ลูกศร = ทิศทางการเลี้ยง

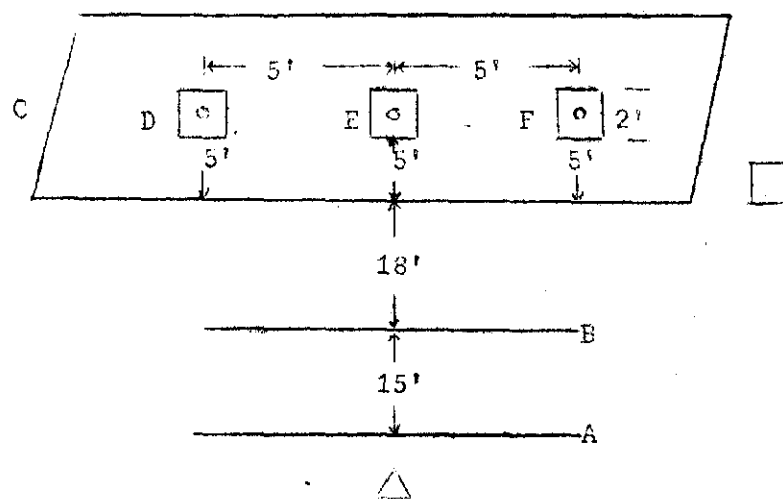
ลูกบอลเตะบอล

4. การเลี้ยงลูกบอลเกตบอลและการส่งลูกบอลเกตบอล (Dribble and Pass)

จุดมุ่งหมายของแบบทดสอบ เพื่อจะทดสอบผู้รับการทดสอบว่าจะเลี้ยงลูกบอลเกตบอล แล้วเปลี่ยนการเลี้ยงลูกบอลเกตบอลเป็นการส่งลูกบอลเกตบอลทันทีเมื่อได้ยินสัญญาณให้ผู้รับการทดสอบส่งลูกบอลเกตบอลไปยังเป้าที่กำหนดได้อย่างเร็วและแม่นยำเพียงใด

วิธีปฏิบัติ ผู้รับการทดสอบยืนที่หลังเส้นเริ่ม โดยมีมือทั้งสองแตะอยู่ที่ขาของตนเอง ลูกบอลเกตบอลวางอยู่ที่เส้นเริ่ม เมื่อผู้ดำเนินการทดสอบให้สัญญาณ "เริ่ม" ให้ผู้รับการทดสอบรับลูกบอลเกตบอลขึ้นมาแล้วเลี้ยงลูกบอลเกตบอลตรงไปข้างหน้า เมื่อผ่านเส้นให้สัญญาณ ผู้ดำเนินการทดสอบจะบอกเป็นสัญญาณว่าให้เขาส่งลูกบอลเกตบอลไปยังเป้าใด แล้วให้ผู้รับการทดสอบเปลี่ยนการเลี้ยงลูกบอลเกตบอลเป็นส่งลูกบอลเกตบอลเพื่อส่งลูกบอลเกตบอลแบบส่องมือระดับอกไปยังเป้าหมายนั้นให้เร็วและแม่นยำตรงเป้า สัญญาณที่บอกจะเป็น "แดง" "ขาว" หรือ "น้ำเงิน" เวลาที่เลือกไประหว่างสัญญาณเริ่มต้นกับเลี้ยงลูกบอลเกตบอลกระทบผนังจะถูกบันทึกไว้โดยนาฬิกาจับเวลา ให้ทำการทดสอบ 4 ครั้ง คะแนน คือ เวลารวมทั้งหมดที่ใช้ในการทดสอบทั้ง 4 ครั้ง

ผังแสดงการทดสอบ มีลักษณะดังนี้

△ = ผู้รับการทดสอบ

□ = ผู้ดำเนินการทดสอบ

A = เส้นเริ่ม

B = เส้นให้สัญญาณ

C = ผนัง

D = เป้าสีแดง

E = เป้าสีขาว

F = เป้าสีน้ำเงิน

รายละเอียดของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้ช่วย

ประกอบด้วยรายการทดสอบ 1 รายการ ดังนี้ คือ

การยิงประตูได้แปดสิบห้าแบบซับซ้อน 10 ครั้ง (Ten-Multiple Alternate Lay-up Shots)

จุดมุ่งหมายของข้อทดสอบ เพื่อจะทดสอบผู้ถูกทดสอบเกี่ยวกับทักษะ

1. การส่งลูกบาสเกตบอล (Passing)
2. การหยุด (Stopping)
3. การรับลูกบาสเกตบอล (Receiving)
4. การหมุนตัว (Pivoting)
5. การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล (Dribbling)
6. การยิงประตู (Shooting)
7. การกระโดดรับลูกบาสเกตบอล (Rebounding)

ว่าจะทำได้เร็วเพียงใด โดยจะต้องยิงประตูได้แปดสิบห้าให้ลูกบาสเกตบอลลงห่วงประจวบ 10 ครั้ง

วิธีปฏิบัติ ให้ผู้ช่วย 2 คน ยืนอยู่ทางเส้นข้าง ๗ ช่องเส้น 70 เซนติเมตร ข้างละหนึ่งคน เพื่อคอยส่งลูกบาสเกตบอลให้กับผู้รับการทดสอบด้วยวิธีโยนลูกบาสเกตบอลส่งมือ

ผู้ดำเนินการทดสอบจะเริ่มนับเวลาเมื่อให้สัญญาณ "เริ่ม" พร้อมกับรับลูกบาสเกตบอลที่ลงห่วงประตู และจะหยุดนับเวลาเมื่อผู้รับการทดสอบยิงประตูลงห่วงครั้งที่ 10 ตอนที่ลูกบาสเกตบอลลงห่วง

ผู้รับการทดสอบ ยืนด้วยเท้าทั้งสองอยู่ในสี่เหลี่ยมใต้ห่วงประตู มือถือลูกบาสเกตบอล เมื่อได้ยินสัญญาณ "เริ่ม" ให้ปฏิบัติดังนี้

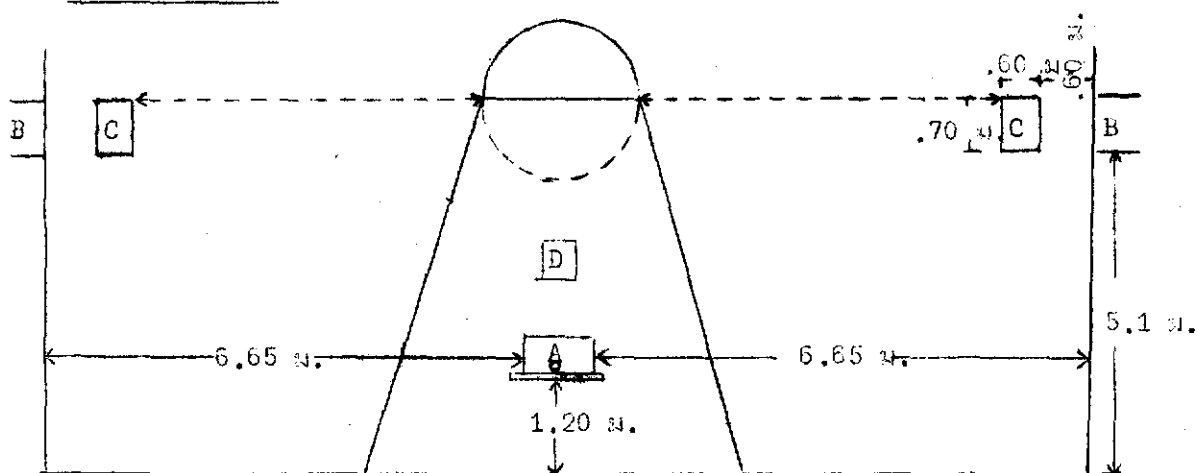
1. ส่งลูกบาสเกตบอลไปยังผู้ช่วยด้านใดด้านหนึ่งก่อนก็ได้
2. วิ่งไปหยุดในสี่เหลี่ยมด้วยเท้าทั้งสอง
3. รับลูกบาสเกตบอลจากผู้ช่วย

4. หมุนตัว แล้วเลี้ยงลูกบอลเกตบอลเข้าอิงประตู
5. รับลูกบอลเกตบอลที่ลงห่วงประตูแล้ว ส่งไปยังผู้ช่วยอีกด้านหนึ่ง
6. ปฏิบัติเช่นนี้ไปจนลูกบอลเกตบอลลงห่วงประตูครบ 10 ครั้ง

หมายเหตุ

1. ถ้าอิงลูกบอลเกตบอลไม่ลงห่วงประตูให้อิงเข้าในด้านนั้นจนลงห่วงประตู
2. ถ้าผู้รับการทดสอบพาลูกบอลเกตบอลเกิน 2 ก้าว ให้ทำการทดสอบใหม่

ผังแสดงการทดสอบ มีลักษณะดังนี้

A = ผู้รับการทดสอบ

B = ผู้ช่วยผู้ดำเนินการ

C = ช่องสำหรับผู้รับการทดสอบหยุดรับลูกบอลเกตบอล

D = ผู้ดำเนินการทดสอบ

 = ห่วงประตู

เม

ภาคผนวก ข.

ตารางแสดงผลการทดสอบทักษะบาลีเกศบอล

ตาราง 10 แสดงคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของกลุ่มผู้มีทักษะและไม่มีทักษะ

ตามแบบทดสอบของผู้วิจัยครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง

ผู้มีทักษะ						ไม่มีทักษะ					
ผู้รับการทดสอบ	การยิงประตูได้เป็น สิบข้างแบบสิบข้อ 10 ครั้ง ครั้งที่ 1	การยิงประตูได้เป็น สิบข้างแบบสิบข้อ 10 ครั้ง ครั้งที่ 2	ผู้รับการทดสอบ	การยิงประตูได้เป็น สิบข้างแบบสิบข้อ 10 ครั้ง ครั้งที่ 1	การยิงประตูได้เป็น สิบข้างแบบสิบข้อ 10 ครั้ง ครั้งที่ 2	ผู้รับการทดสอบ	การยิงประตูได้เป็น สิบข้างแบบสิบข้อ 10 ครั้ง ครั้งที่ 1	การยิงประตูได้เป็น สิบข้างแบบสิบข้อ 10 ครั้ง ครั้งที่ 2	ผู้รับการทดสอบ	การยิงประตูได้เป็น สิบข้างแบบสิบข้อ 10 ครั้ง ครั้งที่ 1	การยิงประตูได้เป็น สิบข้างแบบสิบข้อ 10 ครั้ง ครั้งที่ 2
1	63.4	66.7	25	88.6	88.4	1	99.6	92.4	25	81.5	63.6
2	86.0	65.2	26	77.6	72.8	2	148.3	136.2	26	87.6	71.8
3	84.3	80.3	27	74.0	79.8	3	116.8	120.9	27	91.2	75.4
4	79.8	90.2	28	69.2	63.3	4	124.6	126.7	28	82.9	88.3
5	74.0	92.0	29	72.2	69.5	5	99.7	102.3	29	85.5	86.7
6	90.1	72.1	30	75.4	78.4	6	71.5	83.4	30	74.0	78.8
7	92.3	83.2	31	76.9	73.8	7	72.9	71.6	31	146.7	132.9
8	83.6	86.4	32	63.0	74.9	8	89.4	86.2	32	86.1	89.3
9	88.5	85.4	33	77.3	69.8	9	85.3	84.2	33	87.3	92.1
10	82.3	89.6	34	94.4	96.3	10	82.6	86.9	34	128.4	119.4
11	72.9	98.3	35	68.4	89.1	11	115.5	108.8	35	74.5	85.6
12	103.3	90.2	36	74.8	76.3	12	117.8	113.2	36	89.0	80.1
13	73.8	78.4	37	69.1	73.4	13	128.3	122.3	37	85.3	87.1
14	69.7	73.5	38	71.2	71.1	14	101.9	108.6	38	82.4	81.5
15	83.2	70.1	39	84.1	64.5	15	79.4	98.5	39	92.7	86.1
16	80.4	88.3	40	67.4	65.4	16	169.4	150.3	40	90.6	113.6
17	71.2	89.2	41	62.8	61.9	17	153.7	159.4	41	89.3	85.7
18	78.3	90.2	42	61.0	63.6	18	137.9	140.2	42	86.9	83.2
19	89.6	73.8	43	84.4	74.4	19	76.9	80.3	43	85.3	81.8
20	72.1	73.5	44	69.5	64.8	20	191.4	169.7	44	92.7	104.7
21	82.3	74.6	45	71.5	62.5	21	93.2	96.4	45	82.3	65.7
22	92.1	82.6	46	65.0	63.5	22	78.0	83.2	46	119.4	109.3
23	85.4	83.2	47	67.0	69.3	23	94.1	93.2	47	88.6	83.7
24	68.9	75.1	48	77.1	82.2	24	150.5	146.7	48	77.9	82.1

ตาราง 11 แสดงคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของกลุ่มผู้พิการ ตามแบบทดสอบของ

อำนวยการ บัญชี

ผู้รับการทดสอบ	การยิงประตู สลับข้าง	การส่งบอลกระทบ ฝ่ามือ	การเลี้ยงบอล ยิงประตู	การเลี้ยงและ การส่งบอล	คะแนนรวม	ผู้รับการทดสอบ	การยิงประตู สลับข้าง	การส่งบอลกระทบ ฝ่ามือ	การเลี้ยงบอล ยิงประตู	การเลี้ยงและ การส่งบอล	คะแนนรวม
1	22.0	11.4	10.8	9.5	53.7	25	28.6	12.4	13.2	11.0	65.2
2	28.8	11.5	11.5	9.1	60.9	26	28.2	12.5	14.0	10.3	65.0
3	29.3	12.1	12.4	10.2	64.0	27	30.8	12.6	13.8	13.4	70.6
4	23.4	11.6	13.0	9.4	57.4	28	21.8	11.9	12.9	11.0	57.6
5	25.1	12.3	13.1	10.8	61.3	29	25.5	11.6	14.0	9.7	60.8
6	31.4	13.2	11.6	9.7	65.9	30	30.1	11.8	11.6	10.9	64.4
7	28.7	12.5	12.7	11.3	65.2	31	24.7	13.0	16.0	10.8	64.5
8	37.9	13.5	12.1	12.3	75.8	32	33.1	11.1	12.2	10.9	65.3
9	23.3	11.5	16.5	11.1	62.4	33	20.1	11.0	13.4	12.3	56.8
10	26.3	13.1	14.2	12.0	65.6	34	26.6	11.2	12.8	10.0	60.6
11	38.8	10.4	17.3	10.6	77.1	35	19.8	11.7	11.4	8.7	51.6
12	38.2	13.8	14.6	11.2	77.8	36	29.5	11.2	12.3	9.9	62.9
13	26.7	9.8	10.5	10.4	57.4	37	25.9	10.8	11.0	9.8	57.5
14	32.9	10.9	12.5	10.0	66.3	38	25.5	11.0	12.2	10.3	59.0
15	33.0	11.3	11.6	11.3	67.2	39	25.4	10.7	11.4	9.5	57.0
16	27.5	10.0	12.4	9.9	59.8	40	25.5	12.6	11.5	11.0	60.6
17	22.3	10.3	13.2	10.6	56.4	41	21.6	12.2	11.8	9.6	55.2
18	24.0	10.8	11.7	11.2	57.7	42	20.2	10.8	11.1	11.2	53.3
19	25.5	11.0	12.2	11.4	60.1	43	21.7	11.0	13.2	10.5	56.4
20	21.8	10.8	12.2	10.8	55.6	44	23.0	11.4	10.9	11.0	56.3
21	24.2	11.6	11.9	11.2	58.9	45	26.4	11.8	11.4	10.8	60.4
22	28.7	10.4	11.4	12.3	62.8	46	24.3	11.1	11.6	10.3	57.3
23	26.6	11.0	12.6	10.3	60.5	47	23.5	12.6	13.1	10.7	59.9
24	24.2	10.3	12.3	10.6	57.4	48	27.4	9.8	11.0	10.6	58.8

ตาราง 12 แสดงคะแนนการทดสอบทักษะที่จำเป็นแก่ตลาดของเกษตรกรผู้ไม่มีทักษะ ตามแบบทดสอบของ

อำนาจ บุญยาสักขณ์

ผู้รับการทดสอบ	การอิงประจักษ์ได้เป็น ลำดับ	การสังเกตการ ฝึกฝน	การสังเกต เชิงประจักษ์	การสังเกตและ การสังเกต	คะแนนรวม	ผู้รับการทดสอบ	การอิงประจักษ์ได้เป็น ลำดับ	การสังเกตการ ฝึกฝน	การสังเกต เชิงประจักษ์	การสังเกตและ การสังเกต	คะแนนรวม
1	31.1	13.9	13.6	11.4	70.0	25	26.0	11.6	11.9	9.5	59.0
2	75.5	12.6	13.7	11.2	113.0	26	40.0	11.6	12.5	11.2	75.5
3	58.6	12.9	20.1	12.2	103.8	27	42.2	12.3	14.6	11.4	80.5
4	36.0	14.4	15.8	12.4	78.6	28	26.1	12.1	12.5	11.6	62.3
5	40.9	13.1	12.1	11.9	78.0	29	32.5	11.2	12.6	9.8	66.1
6	37.9	11.9	12.0	11.3	73.1	30	28.5	11.3	13.2	11.0	64.0
7	22.2	13.0	11.9	10.4	58.1	31	74.1	13.2	22.4	11.0	120.7
8	28.7	14.0	12.8	13.1	68.6	32	25.1	11.5	16.2	10.2	63.0
9	46.1	13.8	12.4	11.4	83.7	33	34.5	12.2	13.5	10.6	70.8
10	57.9	12.4	14.8	10.8	95.9	34	36.5	13.3	12.6	10.7	73.1
11	39.5	15.4	18.9	10.1	93.9	35	28.4	13.1	12.0	10.3	63.8
12	43.1	13.9	23.1	11.0	91.1	36	29.7	11.8	12.1	10.1	63.7
13	73.8	14.9	31.1	11.6	131.4	37	26.4	12.8	12.2	11.4	62.3
14	43.2	13.5	14.5	11.0	82.2	38	32.1	13.3	13.6	10.8	70.3
15	38.8	13.2	18.8	12.3	83.1	39	42.9	12.8	12.4	10.8	78.9
16	54.8	14.1	17.6	12.4	98.9	40	24.1	12.4	16.3	12.7	65.5
17	52.9	12.6	16.3	11.8	93.6	41	27.4	12.7	12.5	10.9	63.5
18	58.6	14.2	16.1	12.3	101.2	42	40.4	14.0	16.3	11.1	82.3
19	25.9	12.1	11.8	10.6	60.4	43	25.5	10.5	11.2	10.6	57.8
20	94.1	14.8	15.3	11.8	136.6	44	31.4	12.3	14.9	13.2	71.6
21	48.6	12.6	15.8	11.3	88.3	45	29.1	12.1	11.9	11.1	64.2
22	29.5	12.8	26.7	10.6	79.6	46	36.8	14.2	15.4	12.3	78.7
23	67.5	13.6	19.8	12.5	113.4	47	29.3	13.8	12.3	11.8	67.5
24	79.5	14.6	17.4	12.8	124.3	48	25.2	11.4	12.3	10.9	59.5

การร่างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา

บทคัดย่อ

ของ

บรรจบ ภิรมย์คำ

เล่นต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

พุทธทศวรรษ 2525

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่าแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัย มีความเที่ยงตรง มีความเชื่อมั่น และมีค่าอำนาจจำแนกเพียงใด และเพื่อสร้างเกณฑ์ปกติทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตหญิงจากสุภาพสตรีมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา แห่งละ 24 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 96 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้มีทักษะ 48 คน และกลุ่มผู้ไม่มีทักษะ 48 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สร้างเกณฑ์ปกติทักษะกีฬาบาสเกตบอลเป็นนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา จำนวน 85 คน

ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของ อำนวย บุญยาสักกะ เป็นเกณฑ์ในการหาความเที่ยงตรง โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเกณฑ์กับแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัย

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัยมีความเที่ยงตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .8858$)
2. แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัยมีความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .9157$)
3. แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัยมีค่าอำนาจจำแนกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($z = 5.7036$)
4. ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา เท่ากับ 94.48 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 20.58 และจำแนกตามเกณฑ์ทักษะกีฬาบาสเกตบอลเป็นระดับดีมาก ดี ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก เท่ากับ ต่ำกว่า 78.2, 85.6 - 78.2, 92.5 - 85.7, 112.1 - 92.6 และสูงกว่า 112.1 วินาที ตามลำดับ

A CONSTRUCTION OF BASKETBALL SKILL TEST FOR COLLEGE STUDENTS

AN ABSTRACT

BY

BUNJOB PIROMYACOME

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

February 1982

The purpose of this study was to construct a basketball skill comprising of one item : Ten-Multiple Alternate Lay-up Shots.

The validity and reliability of the test were statistically treated. The discrimination of the test was also treated. Finally, the test was used to test the female students of Srinakharinwirot University, Palasuksa Campus, in order to set up the skills norms.

The subjects of this study were randomly sampled from Chulalongkorn University, Kasetsart University, Ramkhamhaeng University and Srinakharinwirot University, Palasuksa Campus, 24 from each.

After the data were secured and computed for statistical analysis, it was found that:

1. The writer's test was valid, significant at the .01 level of confidence, ($r = .8858$).
2. The writer's test was reliable, significant at the .01 level of confidence, ($r = .9157$).
3. The writer's test was discriminative, significant at the .01 level of confidence, ($z = 5.7036$).
4. The basketball skills mean of the female students of Srinakharinwirot University, Palasuksa Campus, was 94.48 seconds. When classified as Excellent, Good, Average, Low and Very Low, it was found that those below 78.2 seconds were Excellent; those between 85.6 - 78.2 seconds were Good; those between 92.5 - 95.7 seconds were Average; those between 112.1 - 92.6 seconds were Low; and finally, those over 112.1 seconds were Very Low.